

ગુરુકા નતીજ ઔર સખરકા બદલા.

કીરસએ-શાહેરમ.

ઔર

કીરસએ હાજરનખીલાલ.

હિદુ અખાન ઔર મુજરાતી હુદુમે.

હપાનેવાલે

પીરખાદાજુહુર એહમદ મુલામમોહમદ

અનસારી.

ખુદસેલર તીન દરવાજ-અહમદઆખાદ.

મનહર ખાન્દા મ પ્રેસમે મોતીલાલ ગણપતરામને ડાપા

ખાનદાર નામ-અહમદઆખાદ.

૨૦૬૬ ૨૦૦૦

પેદશી ખ.૨

સને ૧૪૨૫ ઇસ્વી. કિંમત ૦-૬-૦ સને ૧૩૪૬ હીજરી

૨૭૨૭

દાસ્તાન અમીર હુમહા--પ્રસ કીતાબ કે નામ ઓર હકીકત
સે કોઇ બે ખચર ન હોગા. ચેહ શુભઅત ઓર બકાદુરીકા નમુના
હે ઇસ્લામીને શકે છને જાગને સીન પ્રસ કિતાબમે' હેખ લીજીએ
કુરસતકે વકત પદનેકે લીખે બે બહા ખમના હય. કિમર ઐચારહી
ઐચારીયાં ઓર કિનેકે ફારસ પદને પદને પેઠ ન 'ફુખાદે' તો કિંમત વાપીસ-
અરસે ફરાજસે યે કિતાબ મિલતી નહી થી મગર ચુકે મુસલમાન
બાઈચુકી બ કસરતમાંગ હોનેસે હમને ઝર કસીર ખરચ કરકે યે કિતાબ
ઉમદા ગમેઝ કાગઝ પર નિદાયત આખો તાખસે છપવાઇ હય ઓર જીંદગી
બહોત ખુશનુમા બંધાઈ હય છપતેહી હાથુલાથ બીક રહી હે આપ બી
આજહી ફરમાશ બેજ હીજીએ વરના શીર ફુસરે એડીશન કા મન્ટે
ઝર કરના પડેગા કિંમત રૂ. ૨-૮-૦૦

કીસ્સા તોતા ઓર મેના--લીજીએ અરસે ફરાજસે આપકે
જીરકા છન્ટેઝર થા વેહ અખ છપકર તૈયાર હય છરમે હઝરતે મ-
રહી કશીશ ઓર જીંદગીમાં આલાકીયા, પરસ્તાન ઓર દેવસ્તાનકે
જીતે જાગને સીન, જીંદુ ઓર તિલ્લમાતકે હેરત અંગેઝ વાકેઅતિ
ફુસ્તો ઇસ્ક કી કરશમે' સાજીયા, વગયરા એક દીલ અસ્પ પેરાએમે'
લીખે ગમેઝ હંય. ઓર જીંદગી અયસે ફડકતે શએર અશઆર લિખે
હંય કે પદનેહી આપ મસ્ત ઓર બે ખુદ હો જીંદગી કાગઝ બહોત
ઉમદા ગમેઝ ઓર છપવાઇ એક આબદાર મોતીકે માનીન્દ હંય.
જીંદગી ઉમદા ખુશસુરત હય ૧૭૬ સફેરી ખુશીમ કિતાબકી કીમત
સીફ રૂ. ૧-૮-૦૦

ગવહરજાન--ચેહ એક ઉમદા ખુશસુરત ઇસ્કીયા નાવીલ હય
જીંસમે' ચેહ સાખીત કરદીયા હય કે ખરાખ મોહબતકા નતીજા કી-
તના ખરાખ હોતા હય ઓર હાશી મવાશી મસ્કા લગાકર કીસ તરફ
ખરયાફ કરતે હંય ઉસકા આબેહુજ દીખાવ પ્રસ નાવીલમે' દીયા ગય.
હય. ગવહરજાન નામકી રંડીકે ચરીતર ઓર ઉસકે અલબેમે' ગાયન
પ્રસ કીતાબમે' લીખે હંય, અન્હા ઓર ચટપટા નાવેલ હય.
કીમત સીરફ રૂ. ૦-૧૨-૦૦

હર કીસમકી કીતાબે મીલતેકા પતા.

પીરઝાદા--જીંદગીએહમદ ગુલામમોહમદ-
અનસારી--બુકસેલર.

કે૦ તીન ફરવાજ--અહમદઆબાદ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૨૪૪૭ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ડાહ્યાનાં ચરિત્ર

વિષય ૩૩૬૮:૪ ૩૬૮ -

ક્રીસ્ત એ—શાહેરમ.

શુર સાથ નામ અક્ષાહકે બખશીશ કરનેવાલા
મેહેરબાન.

448 હમ્દે-ખુદા જી.

ગુજરાત વિધાપીઠ
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીસાલ

હો ક્રીસ્તે હમ્દ ચારો બિસ ખુદાકી,
કે જીસને અરશ ઓર ફરશી બીનાકી.
ક્રિયા માટીકો યું કુદરતસે કાયમ,
રખાહૈ એ સીતું અફલાક હાયમ.
હવા-આબો-ગીલો-આતશસે અહીર,
ક્રીયા તરતીબ દે અરબા અનાસીર.
શીર ઉન આયેસે વો પુતલા બનાયા,
કે જીસમે લેદ કુદરતકા સમાયા.
શીર ઉસ પુતલેકો વો ખાતે સુબખ,
શીરશતેનિશી બે હરગીઝ ન પાઈ.
હઝાર મરગએ ઇસ જુસ્તજુમે,
ન પાયા લેદ પર બિસકા ક્રીસુમે.
ઝમીસે આસમાંતક ઉડકે બાવે,
કુનાહ ઉસકે હકીકતકી ન પાવે,
કહાંકા મેં હું જોર તું હૈ કહાંકા ?
વહી માલીક હૈ સુલકે દો-બહાંકા.
શહનશાહુકે દેતા હ ગદાઈ,
ગદાકો મરહમત કરતા હે શાહી.
ખુદાકો ચાહકર અય પુતલએ ખાક,
બનાયા તુજકો જીસને જોસા ચાલાક.
બઝેરઅઝ-પર તુજે જોસા બિડાયા,
શીરશતેનિશી બે હરગીઝ ન પાયા.

नणीते-रसुलवाह स.

नणीके नामपर कुरणाने हो तु,
 दीवो जसे दीहा करमान हो तु.
 रणे है होस्त लसके अयअहे पाक,
 उसीकी शानमे आया है लोलाक.
 उसीका हो पहा सभके सकारा,
 न होवे हशरमे उसपीन गुआरा.
 दइद और नअतका कर वीहं दायम,
 जे लागे तुजसे कोसु देव आलीम.
 नणीके बार सभ गेहतरसे गेहतर,
 मोहजमत उनकी रण तुं दीलके अंदर.
 नणीके बार मकमुले पुहा है;
 पुहाकी रहमतें जिनपर सदा है.
 लनहोने कुई सारा जेर करकर,
 होहाथ दीनकी इरी है घरघर.
 नणीकी आलपर लके दीहाकर,
 सना और महका नीत जिनकी प्रियाकर.
 करेगा जिनकी गर अथ दील गुदानी,
 तेरे मकसद पर आवेगे तमाजी.

शुर्-कीरसा-शाहे इमका.

(आदशाहशी तकज्युरी.)

पुदीके कामसे जहो करे तुम ?
 ये शाहे इमका कीरसा सुनो तुम ?
 अजण जिस शाहका ये तजकरा है,
 पुदीसे अपनी क्या क्या दुख सदा है.

જિસે મુનકર ને હોવે મરદે-ઝાકીલ,
 પુઠાકે ખોદસે હોવે ન ગાફીલ.
 એક એસા થા મુલક રૂએ ઝમી'પર,
 ઝમાનેમે' ન કેઇ ઉસકા હમસર.
 રહેથા દીનકા તાલીખ હમે'શા,
 થા હકૂત અકલીમપર ગાલીખ હમે'શા.
 રહેથા ઝાકીરે શાગીલ નીહાયત,
 થા અપને ઝોહદમે આદીલ નીહાયત.
 કરેથા એક દીન બેઠા તીલાવત,
 અદા કરતા થા બા મઅની કીરાઅત.
 ને દેખી ઉસને ઇસ આયતકી તફસીર,
 હે જીસમે' ઇઝ્તો-ઝીલ્લતકી તકરીર.
 કલામે હકમે' ને આયા ઘડી' હે,
 કુછ અપની અકલમે' આયા નહી' હે.
 પહી' ઇબલીસને ઉસકે ભુલાયા,
 ખયાલે બદલે ઉસકે દીલમે' આયા.
 સવારીમે' ચેહલ-લક મેરે નૌકર,
 કે જીસે ખોદમે' હે હકૂત કીશવર.
 મલીક સબ મુલક પુશકી ઝોર તરીકે,
 લીખે' સબ મુજકે નામે આજીઝીકે.
 હાઝ' પલટને' રખતાહું જંગી,
 કે કાંપે જીસે રૂસી ઝોર ફીરંગી.
 જહાંમે' કાન હે મેરે મુકાબીલ ?
 મુજે દે' ચીન ઝોર માચીન હાસીલ.
 મેરી હેબતસે કેહસ્તાન લરખાં,
 મેરી સાલતસે હે'મે ચેર તરસાં.
 મેં એસા હું અગર ચે બાત ચાહું,
 તો હકૂત અકલી મકે કબજેમે' લાજ.
 હાઝ'કે તો મેં દેતા હું ઇઝ્ત,

મુજે પોંહ કોન હે ને દેવે, ઝીલ્લત ?
 હર એકે ટીલકા તો મલીક હે અણાહ,
 હુવા ઇસ ખાતસે હક ઉસકે આગાહ.
 બુરી લાગી સમજ ઉસકી ખુદાકો,
 પોંહ પોંહયા કેસી શીર અપની સગાકો.
 હે દાના ઔર બીના ઝાતે ખારી,
 જીસે ચાહે દે ઇંજીલ ચાકે ખારી.
 ખુદાકો હર જગેહ જાનો અયાં તુમ,
 સુનો ઝીલ્લતકા અબ શાહકે બયાં તુમ.
 જીલોમે' લેકે ખારા લાખ અસવાર,
 હુવા શાહ સૈરકો જ'ગલકે તયાર.
 ગરજ યક દરતમે' પોંહચી સવારી,
 મલીકકો સૈર બીનથી બેકરારી.
 મલીકને ને કયા ઘોડેકો આજુ,
 તો કેખા વહાં ફીરે હે એક આહુ.
 મલીકને ચાહા ઘોડેકો બિરાબી,
 આર ઇસ આહુકો નેઝેસે ગીરાબી.
 મલીકને ચાહા મારે બિસ હરનકો,
 હરન ભાગા નીહાયત જલ્દર હો.
 મલીક પીછેથા ઔર આગે હરન થા,
 વહાં કુદરતકા કુછ ઔરહી બરન થા.
 હરન પોંહયા કીસી જ'ગલમે' બે લાગ,
 મલીક બોલા કહાં જાવેગા તું ભાગ ?
 તુજે નેઝેસે અબ મેં મારતા હું,
 વ યા શમશીર તુજપર ઝાડતા હું.
 હુવા ઉસમે' હરન આંખોંસે ગાયબ,
 રહા થક શાહકા ઘોડા અબાયબ !
 મલીકકોબી અક' આયા થહાં તક,
 હુએ તર કપડે થે તનમે' જહાંતક.

હું મરઝી જે રખુલ—આલમીંકી.
 તનાવેં ખીંચ ગઈં ઉસ સર ઝમીંકી.
 મલીકકે ચીનકે ખતેમેં લાકર,
 ફીરથતેને રખા જંગલમેં બાકર.
 જે દેખા બાદશાહને ચાર બનીબ,
 નઝર ફુદરતકા જેલ આયા અબાયબ !
 મેરા લશકર કહાં ઔર મેં કહાં હું !
 ન દેખાયા ચેહ જંગલ મેં જહાં હું.
 ખુદા મેરે તઇ કીસ બપે લાયા,
 જહાં આદમ ન હૈ આદમકા સાયા.
 મલીક કરતાયા સો સો તરહસે ગાર.
 નઝર આતાયા ઉસકે ઔરકા ઔર.
 ઘટા ગમકી જે છાઇ હૈ જીખીંપર,
 ગીરા ઘોડેસે ગશ ખાકર ઝમીંપર.
 ઉસી ગશમેં કુછ ઐસી નીંદ આઇ,
 રહી અપની ખબર ન સુધ પરાઇ.
 હુશાલા તાનકર વો ઐસા સોયા,
 ન જિંઠે ખાંખસે તા હશર ગોયા.
 સુનો ઝીલ્લતકી અબ શાહકે કહાની;
 જીગર પથરકા ચહાં હોતા હૈ પાની.
 કઝારા ચીનકી ઉસ સર ઝમીંપર,
 કહીં કઝૂંક એક ફીરતાયા અકસર.
 ફીરેયા છુટતા ખીલકતકે દીનરાત,
 ન આતાયા વો શાહે ચીનકે હાત.
 ચુસાફીરકી સદા સુન સુનકે અખબાર.
 વો શાહે ચીનયા નીત બિરસે બેઝાર.
 ફીરેયે હુંકતે ઉસકે તલાવેં
 હરએક બનીબકે અસવાફેં કહાવેં.
 હુવા બિસરોજ કયા કરના ખુદાકા,

જો અસવારોને અરપે સાહ દેખા,
 વહીં વો ગાલ જા સરપર ખડાયા,
 જહાં વો બાઝશાહ સોતા પડાયા,
 જો દેખેં કયા કે એક વોડા ખડા હે,
 સવાર જિસકા જો હ નીચે પડા હે.
 ઔર ઔસા નીંદમેં વો જોખમર હે,
 ન અપની કુછ ન વોઠેકી ખમર હે.
 કહાં સખને કે અખ મત શુલ મચાઓ,
 વહીં કઝાંક હે કાળુમેં લાઓ.
 ઉસે બિઠનેકી અખ કુરસત ન દીલખે,
 ચેહ સોતા હે ઇસે અખ બાંધ લીલખે.
 કમરસે તેગકે ઉસકી નીકલો,
 પડા નેચા ઉધર ઉસકા ઉકાલો.
 ઔર ઉસકી બાંધે સુશકેં તેગ હોકર,
 મરા આર સોતા હોતા હે બરાખર.
 દુવા ગર નીંદમેં ટુક ચેહ ખમરદાર,
 તો ભાગે ઉસ ઘડી સખકે તઇ માર.
 હમારે હાથ ગર આવે ચેહ બદનામ,
 બહોતસા સીમેં જર પાવેંજે ઇનઆમ.
 ચકડ છતા ઇસે હમ લે ચલેંજે,
 હે અગલખ સખકે તઇ બોહદેમીલેંજે.
 ઉતર વોડુંસે છતનેચે સખ આઓ,
 ઔર જિસ સોતેકે તઇ કાળુમેં લાઓ.
 દુશાલેસે જો બાંધે હાથ કસકર,
 ચલે લે શેહરકે અપને વો હંસકર.
 કહાં સખને તુજે સુહતમેં પાયા,
 ચેહ સુલકે ચીન તુને ખુબ ખાયા.
 રચત આર હોઁ ઔર તુ હો ખુરસંદ?
 કરે ચારોં તસકી સાહ તુ બંક !
 એક આલમ હાથકે અપને મલે હે.

તેરે ડરસે ન કોઈ રચાયલે હે,
 જાએ હમ તેરે પીછે ખુલ આજામ,
 ફીરે તુ જાગલુંમે કન્તા બીસસમ.
 તેરા ચહ શારણ મશરીકસે મજરીબ,
 વોહ વાલાકી હુઈ કયુ તેરી ગાઇબ ?
 તેરે ડરને છબર ફસતમકા ફાડા,
 તુ કુતેકી તરહા બાવેગા મારા.
 જવાહીર ઝોર અરકા વોઠેકો સાજ,
 હુઈ સેરી ન ઇસપર ઐ દગા બાજ ?
 કહાંસે કીમતી થોડા ચેહ પાયા ?
 હૈં શાહે રૂમકા શાયદ ચુરાયા.
 હરએક નામો નીશાં પુછે થા હરચંદ,
 તો આંખે ઝેરથી લબ શાહકે થે બંદ.
 વો કેહતેથે ચે હૈં ગુમરાહ ખુની,
 હઝારું બસત્યાં કરદી હૈં સુની.
 ગઝબ હૈં શાહોંકે ચડનેકે થોડે,
 ફીરે કઝૂંક છબર દોડે દોડે !
 તું ચલકર રૂબરૂ શાહકે ખડા હો,
 તેરી અબ દેખતો કૈસી સબા હો.
 ખતા ચારો અગર કચ્ચે ન કરચે,
 ખુદાકે ખોદસે હરવકત ડરચે.
 કહાં કઝાક-ચીં વોહ ધુમવાલા,
 ગયા પકડા મલીક વોહ રૂમવાલા !
 સીપાહી કરકે બિસકો તોડો-અનજર,
 હે આંખે શાહકે આંખે બ-તદબીર.
 ને દેખા શાહને કઝાક આયા,
 બોહોત ઇનઆમ બિન સબકો દીલાયા.
 કહાં સદ મરહુમા છતાહી લાએ,
 હરએકને ખાસે ખાસે બોહકે પાએ.
 હુઈ શહસે ને ચહકી રૂબકારી,

કહા શહને વોહ દેખ ઉસકી તેયારી.
 રખે કબાક જખ લાખોંકા ઘોડા !
 સુસાફીર રમતક કયા ઉસને છોડા ?
 હે એસા કામ બિસકે ઝીનકે બીચ !
 ન હો અસખાબ ઇતના ચીનકે બીચ.
 વઝીરો દેખો તો ઘોડેકા જેવર,
 જડા હે હસમે લાખોંકા જવાહીર.
 કોઈ કેહતા ચેહ ગારત હો ઇલાહી ?
 જવાં મારા હે ઇસને મેરા ભાઈ.
 ઇસી દીન એક ખરાત ઇસને હે છુટી,
 સવા-લખદીથી નૌશાહકી અ'શુડી.
 હઝાર નાલેશી આકર પુકારે,
 ઇસીને બેખો જડ ખોદી હમારે.
 ઇસીને ખોઈ હે મેરી તીબરત,
 કીયા હે છુટ એક આલમકો ગારત.
 ઇસીકે હાથસે હમકો નહીં ચેન,
 ઇસીકા હુખ હમે રેહતા હે દીન રેન.
 કોઈ કેહતાયા કરકે આહો ઝારી,
 ઇસીને મેરે સર તલવાર મારી.
 કોઈ આગે ખડા શહકે પુકારે,
 ઇસીને હે મેરે કપડે ઉતારે.
 ઝમીંદાર આર મુકદ્દમ કેહતે આવે,
 ખુદકે વાસ્તે હમ દાદ પાવે.
 ચેહ ડાલે મુલકમે હે એસી ગરદી,
 રચ્યત શાહકી ખરબાદ કરદી.
 છુટે ચેહ કારવાં બાકર વહાંસે,
 ફીરે હે ચીનકા રસ્તા જહાંસે.
 હરએક કેહતાયા શહસે હાથ ભેડે,
 કે ઇસ કબાકકો છુટા ન છોડે ?
 હરએક જુલમ ઉસકેસે સર કુટત હે,
 હઝારેકા અકેલા છુટતા હે.

સવારેને કહીં- બિસકો ન પાયા,
 એક સોતાયાં કહીં જળ હાય આયા.
 હજારોં શખસ હાય અપને મલેથા,
 વો શહબી બિસકી બાતોંસે જલેથા.
 કહાં જહાદકો શહને બુલાલો,
 ઔર બિસકે પાંબોંકે કુંચે નીકાલો.
 કલમ કર હાય ફીર દોલું બિડાઓ,
 ઔર બિસકી હસ્તોં બીની સળ કટાઓ.
 ફીર બિસકી લાશકોં ચહાંસે ખીચાકર,
 કહીં ચોરાહેમેં દો ડાલ બાકર.
 જો બિસકો દેખકર હરએક ડરેગા,
 ન કોઈ કામ ફીર ઔસા કરેગા.
 બ હુકમે શાહ વહીં જહલાદ આયા,
 ઔર આતેહી ઉસે કાબુમેં લાયા.
 બુહીં જહલાદને કુંચે નીકાલીં,
 વો બુક્યા ખીજરને આકર ઉઠાલીં.
 કટે જળ ગોશો-ખીની ઔર દો હાથ,
 સળ આઝા ખીજર અપને લેગએ સાથ.
 કટા જળ શાહકા તો જીસ્મ સારા,
 બુહાકે ખાંકેસે પર હમ ન મારા,
 ફીર બિસ મજરૂહકો વહાંસે નીકાલા,
 કીસી બાઝારકે કુંચેમેં ડાલા.
 હજારૂં બિસપે વહાં બુઝરીથી ઇંજા,
 ઔર ખલક બિસકો કહેથી બાએ બેબા.
 કોઈ કેહતાયાં કયું બુલા બુહા તું ?
 જો બડા હસ્તો-પા અપને કટા તું ?
 કોઈ કેહતાયાં કયા તેનકા કટાના,
 થા લાઝીમ તોપસે ઇંસકો બિડાના.
 કોઈ કેહતાયાં આધા ધડ ઉડાકર,
 થા બિસકો મારના તીરાંસે બાકર.
 કોઈ કેહતાયાં શહકી અકલ બુલી,

કે ઇંચ કઝઝાકકો કેનીચી સુલી.
 કેઇ કેહતાથા અર્ધ હૈ અઠલ કીધર,
 બે ઇંચ કઝઝાકકા કાદા નહીં સર !
 કેઇ કેહતાથા ચેહ ઇસકી જવાની,
 ચાહનશાહોંકીસી સુરત તુરાની.
 ફીરથા ધુમતા જંગલ વ બેશા,
 લીયા કયા ઇસને કઝઝાકીકા પેશા.
 કેઇ કેહતાથા જળ કુટે હૈ કીસમત,
 તો અંસી તરહસે આવી હૈ શામત.
 કેઇ કેહતાથા સારા મુલક છાના,
 ન પાયા ઉસકે રેહનેકા ઠીકાના.
 બે ઇંચ સોતેપે બ પોંહયા તલાવા,
 વહીં છાવીપે ચડકર ઉસકો ખાંધા.
 નસીબ ઇસકા અગર ઇસકો જગાતા,
 હેઝારોંકો અકેલા હુટ લાતા.
 હરએક બકતાથા ચેહ વાહી તબાહી,
 ન બનેયા કેઇ સીરરે ઇલાહી.
 ચેહ સુન સુન સળકી વો રોતાથા મજબુર,
 ઝમીતો સખત હૈ ઔર આસમાં દુર.
 કહેથા હીલમેં અબ કીધરકો બાઉ !
 ઝમી ફટબાએ તો ઉસમેં સમાઉં.
 બીછોના ખાકકા ઔર રૂમકા શાહ,
 કટેસબ દસ્તો-પા અલ્લાહ અલ્લાહ.
 લગી કટને વહાં જળ ઉસકી અવકાત,
 કહું તુજસે મેંચ કયા હેહાત-હેહાત.
 જવાહીરમેં જટે બહે હૈ ઉનકે,
 છનોંહકે શાહ ચહાં જટે હૈ નંગે !
 પુલાઓ કલયા છમકે કુતે ખાવે,
 ઇનહૈં ચહાં બીઠકે દુકડે ન આવે.

રહી ટોપી ને ચાહે કે સરે પગડી,
 ગમી પર જઈ મુલત નાક રમકી.
 કહા એકરોઝ શહને યા ઇલાહી ?
 સબા અપની સમજકી મેને પાઈ.
 છસે ચાહે તુહી હેતા હે ઇંજલત,
 છસે ચાહે તુહી હેતા હે ઝીલલત
 સવાર આર ફોજ મેરી અબ કહાં હૈ ?
 તુ સરચા હૈ ચેહ સખ બુડા બહાં હૈ.
 કીધર હે શાહ કીધર હૈ કીથવરે રમ ?
 કહાં ખાદીમ પડા હૈ ઓર મખદુમ.
 ખુદાયા દેખલી કુદરત ચેહ તેરી,
 ખતા અબ મુઆફ કરહે તુ ચેહ મેરી ?
 જો ચાહે કર તદારકે જાનકે સાથ,
 ઉઠાના પર મુજે "ઈમાનકે" સાથ.
 નગર કર રહમકી અપની તુ મુજ પર,
 ન હોગી ફીર ખતા ચેહ ખારે ફીગર.
 ખુદાકો ઇંજલ અબ ઉસકા ખુશ આયા,
 તમાશા કયાહી ફીર ઉસકો દીખાસા !
 હુવા એકરોઝ ચેહ કરના ખુદાકા,
 વોહ શાહે ચીન જો મેહલુસે નીકલા.
 કહા શાહને વઝીરોકો ખુલાકર,
 મેરી નાખવાંદહે રેહજાતીહૈ દુષતર.
 જો લીખતા ઓર પ્રડના કછ ન આવે,
 હમારે નામકો બટટા લગાવે.
 સલી શહઝાદયાં કાબીલસે કાબીલ,
 મગર એક ચેહ રહી જાતી હૈ જાહીલ.
 સખકેકો આદમી કાબીલસા આવે,
 જોસે કુરઆન ફીર આકર ચડહાવે.
 ખુદા જાને હૈ કયા તકલીર ઉસકી,
 કરો તુમ શામતક તદબીર ઉસકી.
 વઝીરોને કમી તદબીર દીલો,

પડા રહેતા ને હે કળ્યાકે ગીલમે.
 હે ઉસકા શેહરમે' શાહરા નીહાયત,
 ઉસે હર ઇલમકા બેહરા નીહાયત.
 અગર ઉસ ખાકસે વો ઉઠકે આવે,
 તો ખાતીરખાહ લડકીકો પડહાવે.
 સભોને હમલીગર ચેહ ખાત છુલ,
 કહા સખનેકે ચેહતો ખુબ છુલ.
 મગર શાહકી લીતો મરઝી ટોહો,
 તખ ઉસ કળ્યાકકા અહવાલ ખોલ.
 વઝીરોને કહા શાહે અમાંકો,
 કરે હમ અરઝ પર છુકી અમાંકો.
 નો વોહ કળ્યાક હે હાફીઝ કુરઆંકા,
 આર આલીમ હે હરએક ઇલમે નીહાંકા.
 હે સારા ઇલમ ઉસકે આગે પાની,
 નહીં હ ચીનમે' કેઇ ઉસકા સાની.
 વો નો કળ્યાકીકા પેશા લીયાથા,
 છુદા જાનેકે ઇસમે' લેદ કયા થા.
 ન વોહ દુશમન સમજતા હે ન કેઇ દોસ્ત,
 પડા હર વકત કહેતા હે હમાઓસ્ત.
 સુસલમાનાં કરતે હે તઅઝીમ ઉસકી,
 નીહાયત ખુબ હે તકરીમ ઉસકી.
 ચેહ સુનકર શાહ ફરમાને લગા મું,
 તો અખ આનેમે' ઉસકે દેર હે કયું ?
 બહુકમે શાહ વહીં ખાતોહી ખતોં,
 ઉઠા લાએ જિસે હાયોહી હાયોં.
 મકાં રહેનેકો એક ખાસા બનાયા,
 ઔર ઉસ શહઝાદીકો પડને બીઠાયા.
 કહા શાહને ઇસે કુરઆં પડાઓ,
 ગુરૂ ઔર ઇલમકા મીંઝબઅદ લાઓ.
 કે નોહર-ઇલમ હર ઇનસાનકા હે,
 ચેહ કુરઆં જડ દરખત ઇમાનકા હે.

ગરબ સળ કાચેલા ઉસકે સીઆકર,
 નહીં અલકાદકી સુરવ પડાકર.
 સળક કુરઆનકા નંબૂઝરસાહે-ઝરસાહે,
 હીયા પ્રીર ચંદ્ર મુદત રોઝ મરસાહે.
 સળક એકરોઝ ઉસ આયતકા આયા,
 જહાં ઇબ્રાહીમને ઉસકે બુલાયા.
 સમજકર ખયાલ ચેહ હીલમેં ને લાયા,
 ઇસી આયતને દસ્તો-યા કટાયા.
 સમાં ને યાદ આયા ઉસ ખુદીકા,
 હુકમ પર અપને લખ ખોલા હંસીકા.
 ઇસીકા મૈં સળક ઇસકે પડાઉં,
 યુનાહમેં ઊસકે પ્રીર પકડા ન બાઉં ?
 સમજ હીલમેં ને ચેહ આતી રહેગી,
 તો અબકે બનબી બતી રહેગી.
 નઝર ને શાહઝાદીને બિઠાઈ,
 હંસી ઉસતાદકી વોહ દેખ પાઈ.
 કીનારા કરકે ઉસતાદી અદબસે,
 ચડાકર બઈલગી કેહને ગઝબસે.
 ચેહ ને મુજબ બતા કેસી હંસી હૈ ?
 બહી કયા કુછ તેરે હીલમેં બસી હૈ ?
 નીહાયત હીલ રખે બેબાક અપના,
 કરવેગા છગર તુ ચાકે અપના.
 હંસીકા ચેહ સળખ જલહીં બતાતુ ?
 નહીં કોઈ દમમેં અબ મારા ગયા તુ.
 મલીક કરને લગા હીલમેં ને અબ ઝોર,
 ચહાંતો હોગયા કુછ યોરકા યોર.
 હંસીકા ગર અબખ ખોલા ન ઉસપર,
 તો મૈં મારા ગયા છસે મુકરર.
 કેહા અબ હાલ ચેહ સળ શાહને અપના,

કહા સખ સરસુચરણ અહવાલ અપના.
 મલીક હું રૂમકા ચેલ નામ મેરા,
 ખીગારા હે ખુદીને કામ મેરા.
 નતો મેં ચાર હું ન રહજન હું,
 ખુદીસે અપની મેં યું બે વતન હું.
 નીહાયત મુનકઅલ હો—હોકે મજબુર,
 ક્રીયા સખ ઇજ્જતો ઝીલતકા મજબુર.
 તેરા કુરઆનકા બે ચેલ સખક હે,
 ઇસીકે લેહમેં ચેલ સીના શક હે.
 ઇસી આયતને મેરા ખોજ ખોયા,
 મેરી ફહમીદને મુજકો ડુખોયા.
 ઇસી આયતને રૂમ હમસે છુડાયા,
 ચૌર જંગલ ચીનકા હમકો દીખાયા.
 ઇસી આયતસે હમ રહજન કહાએ,
 ઇસી આયતને ફરતો—યા કટાએ.
 હુઈ અબ ઝીંઘી કોઈ હમમેં આખીર,
 કીસીપર લેહ તુ મત કીને ઝાહીર ?
 મુજે હંસનેકી ચલાંથી કૌન શાદી,
 હંસીકા ચેલ સખબ હે શાહઝાદી.
 કહા અહવાલ અપના તુજસે સારા,
 નહો ચેલ લેહ મેરા આશકારા.
 ચેલ મુનકર શાહઝાદીકે ગએ હોશ !
 ખુદાકે ઘૈફકા 'દીલમે' ઉઠા બેશ.
 કીતાબેં છાહકર મેહલુમેં આઈ.
 ચૌર રોરો બિસને એક નદી બહાઈ.
 નીહાયત ગમસે કંઈ હો હોકે મુજતર,
 ગીરી બેહોશ બાકર એક પલંગપર.
 ન ખાના ખાએ ન પાની પીએ ત્રોહ,
 છગરકા ખુન પી-પી કર છાએ ત્રોહ.

વહાં ને શીનકી શહેરુકાયાં થી,
 સળ બિસકે બમમેં રોરો નીમળાં થી,
 ઝોર સારી દાખ્યાં સહકા કનીબક,
 ખડી રોત્તીથીં હરએક મુંહકો તક-તક.
 પડા મેહકું કે અંદર રોરો-ગોગા,
 અલી લહએમેં ઇસકો હોગયા કયા !
 કેઇ કેહતી ન ગરમી હૈ ન સરહી,
 ફીરી બતી હૈ કયું ચેહરેપે ઝરહી !
 કેઇ કેહને લગી તઅવીઝ લાઓ,
 ઝોર ઇસકી ફાલ લેબકર ખુલાઓ-
 કેઇ કેહતી કે હૈ આસેબકા ઝોર,
 કેઇ કેહતી કે ચેહ કૈસા મયાશોર !
 કેઇ કેહતી પડહાતા હૈ ને 'ઇસકો,
 ચેહ સુરત દેખકર બિસકી ડરી હો ?
 કેઇ કેહતી હમારી બન વારી.
 કહીં શહેઝાદી અચ્છી હો હમારી ?
 હર એકને તો કરી તદબીરહી કુછ,
 વલે હરગીઝ ન પાઈ બેહતરી કુછ.
 કહા માને પ્યારી 'મુંહસે ખોલો ?
 ઝોર દીલકા બેહ અપના મુજસે ખોલો ?
 તુજે આંખોસે દેખાહો કીસુને,
 નીકલાઉં અલીમેં ઉસકી આંખે.
 કીસીને કુછ કહા હોવે ઝખાંસે,
 ઝખાં ઉસકી નીકલવાજીં દહાંસે.
 કીસીને તુજે ગર ડાલાહો અફસું,
 ખીંચાકર ખાલ ઉસકી ભુસ બરાજીં.
 તેરા બદખાહ કેઇ મુન ને પાઉં,
 બદનકે બિસકે મેં તસમેં ખીંચાઉં.
 કહીં ગીબતકી ને પાજીં ખબર મેં,

છીદાજીં જિસકા તીરંસે ઇચર મેં.
 કલી હે તુ મેરે ઘરકે ચમનકી,
 તુ બેટી બાત કેહ અપનેહી મનકી ?
 ને રૂખે શાહબાદી મુંહ બિઠાકર,
 નીપટ અહવાલ ઉસ માંકા હે મુઝતર.
 કહા બિસને કે હે એક અરઝ મેરી,
 કહે જાહેર ને મરઝી પાજીં તેરી ?
 કહા માંને કે બેટી શેઠસે કેહ,
 ન કર ખતરાહ કીસીકા ઝોકસે કેહ ?
 હમારા યૌર તેરા માલીક ખુદા હે,
 સબી કેહ નેકે તેરા મુદઆ હે.
 કહા ઉસને કે ચેહ મં કાલ પાજીં,
 કહેકે મેં તેરે હરગીઝ ન ટાલું.
 કહા માંને દીયા ઇસને હશમ હે,
 બિસીકી બહો-અઝમતકી કસમ હે.
 લગેં ગર સીનેમેં તીરું કે બાલે,
 કહેકે હમ તેરે હરગીઝ ન ટાલેં.
 મુંહ અપના કાનસે માંકે લગાકર,
 વેહ સર તકચેસે જળ બોલી બિઠાકર.
 ને છતી ચાહો તુમ ચેહ શાહબાદી,
 ઇસી કબૂલસે હો મેરી રહી ?
 નીકાહ કરદો મેરા ખુદવાકે કાઝી,
 મં રાઝી હું ખુદાહો મુજસે રાઝી.
 નહો ગરબાત કહી ને મૈંને અપની,
 અબી ઇસ બનકો ખોદુંગી અપની.
 ચેહ સુનતે ઉસકી માંકે ઉડગએ હોશ,
 લગી કેહને અરે ખામોશ-ખામોશ !
 અબી ચેહ બાત ઉડતી હે જહાંમેં,
 નહીં હુદાં હે હમારે ખાનદાંમેં.

તેરી ચેહ ખાત બે કાંઈ સુનેગા,
 બે દુશ્મન હોગા ચોહણી સર ધુનેગા.
 અબળ ધસખાતપર બેટી હટી હે,
 જહાંકે શાહુડી ચેહ નક કટી હે.
 ચેહ કીસને મત તુજે દી હે ખ્યારી.
 જહાંમે આખર મત લે હમારી ?
 કહેગી ખલક શહાદી હે કેસી,
 ફીર હ રીઝતી ચોરાંપે ઐસી !
 મુકરરર હોગઈ અબ તુ હીવાની,
 હુઈ કેદ અબ તેરી હમકો કરાની.
 અબ હોગા ગરમરોંકેા હુકમ લાચાર,
 કરો અજીર-અર જલદીસે તૈયાર.
 બે તેરા માપ સુન પાવેગા ચેહ ખાત,
 તો કીતને ખુન હોબવેગે હૈહાત.
 અગર ઈસ ખાતમે મારી ગઈ તુ,
 તો છતા શાહ કબ છોડેગા હમકુ ?
 હીવાની ઇસ કદર ખ્યારી નહો તુ,
 ખુદાકે વાસ્તે ચેહ ખયાલ ખો તુ ?
 કહા તબ શાહઝાદીને ચેહ જલકર,
 ઔર અપને દોનુ હાથ હાથોસે મલકર.
 વઝીર ઔર શાહ સબ ફાના પડે હે.
 સહોંદ્રી અકલપર પરદે પડે હે.
 છોસે કબઝાક કેહતે હે કહાં હે ?
 ચેહ મુલકે રૂમકા શાહ-જહાં હે.
 કહાંસે કરકે ચેહ તહકીક લાએ,
 બે ધસકે દસ્તો પા સખને કટાએ.
 ચેહ મુલકે રૂમકા હોગા શહનશાહ,
 રખે ચાલીસ લક અસવાર હમરાહ.
 ઔર ઇતની પલટને ફીજ આર ખ્યાહા,

કે હૈં છુમકા શુભાર હજસે ઝીંચાઠા.
 અદુ મીસલે હમાખ અખ ગરકે યુ' હૈ,
 જહાંકા શેર બિસે સરનીશુ' હૈ.
 કલાસુલ્લાહમે' ચેહ લાયાથા તકરાર,
 કીયાથા ઇજબતો-ઝીલ્લતકા ઇનકાર.
 શુનાહમે' બિસકે ચેહ પકડા ગયા હૈ,
 ખુદીસે જવાર ચેહ ચહાંતકે હુવા હૈ.
 કહા અહવાલ સખ અવલસે આખીર,
 કીયા સખ રૂબરૂ ઉસ મકે ઝાહીર.
 ચે સુનકર બિસકી માં બેલી ઇલાહી,
 ખખર બેટીકે ચેહ કીસને સુનાઈ ?
 કે છુમકે સુનતેહી મેરે ગએ હોશ !
 કીયા બા શાહશે હોતા હૈ રૂ પોશ ?
 થા કબકહમીકા તેરે ચેકતો રોગ,
 ઉઠાયા ઐર કયા અખ સોગમે' સોગ ?
 વહાંસે દોડકર શાહકે ખખર હી,
 કે તુજકે કુછ ખખર હૈ અપને ધરકી ?
 ચોહ જો કઝઝાક બેટીકે પડહાવે,
 મલીક હૈ રૂમકા સુનનેમે' આવે.
 હૈ ઉસકા માજરા કીસા-કહાની,
 તેરી બેટીને પાછ હૈ નીશાની.
 લીયા હૈ લેહ બિસકા બિસને ચકચક,
 મલીક હૈ રૂમકા બે શુબહો-બેશક.
 ચેહ શક લાયાથા કુછ હકકી રબામે',
 બલામે' હૈ ફંસા બિસકી સઝામે'.
 ખતા ફૂસી હુઈ ઉસકે અહબમે' ?
 ન આબાવે' કહી' હમ સખ ગઝબમે'.
 ગઈ હૈ યુ' બીગડ તકદીર બિસકી,
 કરો જલદીસે કુછ તદખીર ઉસકી.

મુની જન્મ-શબ્દને બિચારી હીકામત,
 લગા આગુકે બિપર મારને હાત.
 નીકાચત બુદ્ધિસે ધબરા ગયા વેહ,
 તઅબ્બુલ યૌર હૈરતમે' રહા વેહ.
 નીકલ મેહલુ'સે વેહ દરબાર આયા,
 વઝીર' યૌર અમીરો'કે ખુલાયા.
 શહનશાહ રૂમકી તસવીર લાગ્યો,
 યૌર બિસ કબજાકસે બાકર મીલાગ્યો ?
 અગર હમશકલ બિસ કબજાકે ગીહો,
 તો જબહી આનકર મુજકો ખબર હો ?
 બોહોત તશવીશમે' શહકો બે પાયા,
 વઝીરો'કાફી દીલ હૈરતમે' આયા.
 લગે કેહને ખુલાયા ખૌર કીબે,
 શીતાબી ઉસકા ચલકે લેદ લીબે.
 જબી તસવીર બિસ શહકી મ'ગાઈ,
 હુવા વહાં ખીઝરકો હુકમે' ઇલાહી.
 કટે આઝા શીતાબીસે વેહ લાગ્યે,
 જહાંકેથે વહાં લાકર મીલાગ્યે.
 મુકાબીલ શહકે જબ તસવીર આઈ,
 મુવાફીક હુબહુ હમ શકલ પાઈ.
 કહા સબને ખડી વેહ બારગાહ હૈ,
 મુકરર રૂમકા ચેહ બાપ્તશાહ હૈ.
 સબ આઝા બેકેથે તનકે મીલાગ્યે,
 વહી આઝા જમે સબ તનમે' પાગ્યે.
 હરએકકે ફીરગઈ ચેહરેયે ઝરદી,
 સબોને હૌકર શહકો ખબર દી.
 નહી' તસવીરમે' હૈ બાલકા ફરક,
 હુવા મુનકર અરકમે' શાહ સબ અરક.
 કહા ફીર શહને હ'સકર હમને બાના,

હુવા બરગરાતા અબ હમસે કમાના.
 ચે બેકા રમસે હે ચીન બાચા,
 હમે' કલ્યાકકા ઘોકા ખતાયા.
 કહાં હે રમ કીધર ચીન-મા ચીન!
 કહાં હે ચેહ હમારી સલતનતે ચીન!
 મલીક કુછ હેગા યા હેગા તીલીસ્માત,
 કેઈ બા દેખો તો બિસકી કરામત ?
 હુવા બે બાબ અયસા હો કહોં કબ ?
 કટે બાબા બહનકે જમ ગળે સખ !
 ચુકરરર રમકી અબ કૌજ આવે,
 ઔરબા વોહ ચીનમે' કયા ચુલ મચાવે?
 બકી હે રમ વાલોંકી લડાઈ,
 હમારી હુરમત અબ રખે ધલાહી ?
 વજીર બિમરાઓ દાના જમઆ કરકર,
 સલાહે' મશવરત હોતીથી' ઘરઘર.
 સમા જબ દેખકર હૈરતમે' આગે !
 નીહાયત ધજબ સખ હર પેશ લાગે.
 કીસીકી ફીર ન કુછ તકરીર મુલ,
 સલોંકે જબ યહી તહખીર મુલ.
 વજીર ઔર શાહ ઔર બિમરાઓ ચીનકે,
 દુગે કુરબાન બા ઉસ અહલે દીનકે.
 લગે કેહનેકે હમ સખ હૈં ચુનાહગાર,
 હમારા સર હૈં ઔર હાઝીર હૈં તલવાર ?
 મલીક જબ રમકા કેહને લગા ચું,
 ઉઝર ઔર ધજબ અબ કરતેહોતુમકચું ?
 મેં શક લાયાયા કુછ હકકી રજામે',
 બલામે' હું ફંસા બિસકી સજામે'.
 રખું લાખું બે હું અસવાર-ખાહ,
 અકેલા ચીનપર કરતા ધરાહ.

ખુદાકી કીસી કુછ અવસી ખતા હે
 ને ગુસ્સા મુજ ઉપર થેહ માજરા હે.
 નહીં ઇસ લેહસે તુમ કોઈ આગાહ,
 ઇસી લાયકયા મેં વલ્લાહ-ખીલાહ.
 થા મેં ઝીલ્લતકે લાયક હકે ચહી હે,
 નીહાયત મુજસે ને અહમી કુઈ હે.
 મીલે ખુશ હેકે કોતુ' શાહ બાહમ,
 તઅબ્બુખમે' રહા એક સ.રા આલમ !
 ઘડી વોહ ટલ ગઈ ઊસકી ને થી સખત,
 હુવા મોબુદ આકર તાજ ઝીર સખત.
 હુવા એક હમમે' વોહ ફઝલે ઇલાહી,
 લગા ફીરને વોહ છતરે બાહશાહી.
 વઝીર ઉમરાઓ સબ છતનેથે હાઝીર,
 હુએ અરકાન વોહ સબ શાહકે હાઝીર.
 હુઈ રહમત ખુદાકી ઉનપે નાઝીલ,
 હુવા ફીર બારગાહમે' શહકે દાખીલ.
 લગે હરતરફ બજને સાહયાને,
 છુટાએ શાહને ખુશહો અઝામી.
 લગી શીર હોને તોપુ'કી સલામી.
 લગા કરને સબી લશકરે સુલામી.
 વહીં ખોબુ'ને આ શહકો ખબર હી,
 કે કુખતર ચીનકે શહને નઝર હી.
 મેં મુનકર હોગએ શહ હીલમે' રાઝી.
 વોહ અગલે કરહીએ સબ શીકરે માઝી.
 કુઈ શાહીકી બિનકે ઇસકહર કુમ,
 પડા શલ ચીનમે' લે આમ તા હમ.
 રખીથી ને ઇરાદા શાહઝાદી,
 કીન્હીં કુમેસે કરહી ઊસકી મારી.
 હુવા હુલા વોહ શેહ સબકર ગીરહબંદ,

રહે સુદત તલકે શહેલોમે પુરસાદ.
 મલીકને બાહુ એકથાં સુદત,
 તલબકી ચીનકે શહેલોમે રખસત.
 કે મેરે ચીનતો મેંને બોહોત કી,
 ખબર હું બહે અપની સલતનતકી.
 મં બારા બરસસે ઇસ ચીનમે હું,
 અબ અપના સુલ્કભી તો બહે હુમ્ ?
 કહા જબ ચીનકે શાહમે કે હજરત.
 હમારી ઔર તુમારી કોંક હુરમત.
 ઇરાદા રૂમકા અબ મતકરે તુમ,
 ચહાંબી ઔર વહાં માલીક રહે તુમ.
 બોહોત તકરાર જબ દરમીયાન આઈ,
 મગર કુછ શાહકી મરઝી ન પાઈ.
 હુઈ જબ મશવીરત એસીહી ગેહરી,
 ગરજ આખીરકે તઈ રખસતધી ઠેરી.
 ખુલા આખેરકે અંદી લાખ અસવાર,
 કીએ હમરાહકે ઉસ શહેકે તૈયાર.
 હઝાર પલકમે જંગી ખુલાઈ,
 સબહમ રાહી ખુશ હોકરકે આઈ.
 બરે છકડે બોહોતસે સીમા-ઝરકે,
 ઝમુરુદો-લાલો-ચાકતો-ગોહરકે.
 શુતર તોહકું કે સદહા કરકે પુરબાર.
 કીએ હમરાહીકે ઉસ શહેકે તથ્યાર.
 મલીક જબ રૂમકા બોલા કે અયશાહ,
 મુળે દરકાર કુછ નઈ અપને હમરાહ.
 ફકત વોહા મેરા મુજકે મંગાદો
 ઝરહા-નેઝા ઔર મેરી તેગ લાદો.
 ઉસી વોડેમે મેં ફુલહન ચડહાઈ,
 ખુલાકે ફજલસે મેં પોહાંબ બાઈ.

વેહ વેહા શાકુંતલે અમર અંગાર,
 દીયા નેઝા વહી રામશીર લાકર.
 બપુશ્વતે અરુપ જબ વેહ શાકુંતલાયા,
 ઔર અપને પીછે ફલકન કે પીઠાયા.
 બુઢાઈ દેખી જબ શાકુંતલે અમાંકી,
 લગી રોને સંભી ખીલકત વહાંકી.
 બુઢા વેહ બાપસે બેટીકા હોના,
 ન આવે કીસતરેહ રોનાહી-રોના.
 હઝારોંકે તક રોતેહી છોડા,
 મલીકને કરદીયા જબ તેઝ વેહા.
 કીરશતોંકે હુવા ચે હુકમ નાઝીલ,
 કે મુલકે રૂમમેં હો જલ્લ કાખીલ.
 કે મુલકે રૂમકી ઔર મુલકે ચીં કી,
 તનાબેં ખેંચલો બિસ સર અમીં કી,
 વહાંસે શાકુંતલે ઉસ મેહાનમેં આયા,
 હરનૂપર થા જહાં વેહા ઉઠાયા.
 જો દેખે વેહી લશકર હેઝા મેરા,
 સવારને હરન હે એક ઘેરા.
 હુશાલા શાહઝાદીકો ઉઠહાકર,
 છીપાયા ફીલ અમારીમેં બાકર.
 વહાંસે શાકુંતલે વેહા ઉઠાયા,
 હરનકો માર તીરોંસે ગીરાયા.
 ખડેચે ઇનતઝારીમેં જો આકર,
 લખે સબ અરઝ કરને સર બુકાકર.
 ચેહ બંઝલ હરતરેહ હમ હુંઠ આઝો,
 હરન દેખા ન હઝરત આપ આઝો.
 હરન ચે આપને વહાંસે હે ઘેરા ?
 ચહાં હમનેલી ઇસકો ખુશ દેરા.
 નીહાચત આપને મેહનત બિઠાઈ,

હરન મેં થક રહ્યા તબ મારખાઈ.
 ગએએ સૈદકે પીછે ખુદાવંદ,
 હેં સબકે દાનાં ઔર પાનીસે મુલકાંદ,
 સવારોને બી કછ ખાના ન ખાયા,
 ન ઘોડુંકે અબી પાની પીલાયા.
 કરીબ અબ દો—પેહરકા વકત આયા,
 મુબોહસે આપને ખાના ન ખાયા.
 નીહાયત ઈસસે અહેશેમે હેં હમ,
 ચે ખાને ગરમ સબ દેખોતો હેં હમ !
 કબાબ ઔર ખુવાન ખાનેકે ગરમ હેં,
 નીહાયત મુનતઘીર હઝરત કે હમ હેં.
 કયા ફીર અરઝ મું ઉસ ફૈજને કલ,
 અય હઝરત કીજીએ ખાના તનાવલ ?
 સમાં ચે દેખ હૈયરતમેં રહ્યા શાહ !
 કહ્યા કુદરત તેરી અલ્લાહ અલ્લાહ !
 પછી જબ મેહનતો—ઝીલ્લતકી શીફત,
 મુજે બારા—બરસકી યઝરી સુદત.
 રહ્યા મૈં ચીનમેં બારા બરસ તક,
 મુજે યહાં ડુંદતે ફીરતે હેં અબતક.
 મૈં બારા બરસતક જેચી તબાહી,
 યહાં ઉતરે ન ઘોડેસે સીપાહી !
 હુએ બારા બરસ ઔર કઈ મહીને,
 યહાં ઘોડુંકે નહિં મુજે પસીને.
 હુવા ઝખમોંકા મુજપર કયાહીલંબલ,
 રહ્યા ફીર બઅદ શાહીકે કઈ સાલ.
 ન થા તનપર મેરે જુલ ઉસતખ્ખાં પોસ્ત,
 જહાં કોઈ ચારથા બાકી ન કોઈ દોસ્ત;
 વહાં એક ઉમર મેં લુકી ગમાઈ,
 કીચીને યહાં અબી રોટી ન ખાઈ !

મેં બારા બરસ લગ્ન બસે હીલા નહીં,
 ચહાં કોપેહર દીન અખતક ઠલા નહીં !
 બે દુખી શાહને કુદરતે ખુદાકી,
 ગઈ ખુલ આંખ ઉસ અહલે ખુદાકી,
 સલી અતવાર વે જુલા ખુદીકે,
 રખે તા-ઝીન્ત શેવે આજઝીકે,
 ખુદાકે ખાફસે હરવકત ડરતા,
 રહા જખતક વે છતાતોખા કરતા,
 શુઝશતાસે જખ આગાહ હોગયા વેહ,
 જહાંકી તર્જસે સુન હોગયા વેહ,
 કહાં રહઝન કહાં ઉસ શાહકી ઝાત,
 હીખાયા હકને કુદરતકા તીલીસ્માત.

તકબુર ઔર ખુદીકે ખયાનમેં.

ખુદીસે બે કોઈ ભલે ખુદાકે,
 ટુંહી પોહચે વે ફીર અયની સઝાકે.
 ખુદીસે તુહકા તુદાન આયા,
 ખુદાને ઉસકી ઉમ્મતકે ડુખાયા.
 ખુદીસે નાકએ સાલેહકે મારા,
 તો ગારત કરહીયા વે કૌમ સારા.
 ખુદી હીલમેં સમુદ ઔર અઠ લાએ.
 હુએ ગારત ત્રીશાં ઉનકે ન પાએ.
 ખુદીસે કીશી બદ્દેલીકી આદત,
 કીયા સખ હુદકી ઉમ્મતકે ખારત.
 ખુદીકા બે હુવા ધબલીચકે ઝોક,
 ગલેમેં ઉસકે લાખખતકા પહા તાક.
 ખુદીકી ડાલી જખ રીફાદને ધુમ,

રહ્યો ઉસ જાગસે કાફીર વો મહરૂમ.
 ખુદી દીલમેં ચે બખ્શ નીમરૂદ લાયા,
 મુંઢી પીરસુકોં મગ્જ ઉસકા ખીલાયા.
 ખુદીસે નીલમેં ફીર ઓન ડુબા,
 ખુદીસે શેહ હુવા બેદરત આર પા.
 ખુદીસે હુકમ કાઢનને ન માના,
 હુવા વોક ગરક ઔર સરપર ખજાના.
 ખુદીસે બે ફીરે કુરેશ નામી,
 હુએ દાખીલ જહન્નમમેં તમામી.
 ખુદી મત કીજયે કોઇ ખુદાસે,
 મેરી ચે અરજ હે શાહો—ગદાસે ?
 કહા સાહબકા બે બંદા ન માને,
 વો અપની બેહતરી હરગીઝ ન માને.
 અલ્લે મરજીમેં બે બંદા ન મીયાંકી,
 ઉસે દોલત મીલે દોનુ—જહાંકી.
 કરો તુમ કેહના સબ યારો ઉસીકા,
 ખુદા ખીન ચહાં નહીં કોઇ કીસીકા,
 કીસીસે હાલ અપના મત કહો તુમ,
 ખુદાકી યાદમેં મશગુલ હો તુમ.

ખાતમા.

અલ્હમ્દો લીલાહ—બ કુજ્જુતઆલા, કીસ્સા શાહ
ફેમકા તમામ હુવા, જોયા હરખાસો—આમકો નસીહતકા
આલામ હુવા. તોખા—તોખા, અસતગદીરહાહ, ખુદી યાને
તકબ્બુરી કયા ખુરી બલા હે ? હસકા સીલ સીલા ખાસ
શૈતાનસે મીલા હે બેશક શૈતાન મરફુદને ખુદીકે સ-
ખબસે, ફકત આદમ અલેહીસ્સલાતો—સલામકો મહબ ખાકી
સનબકર હુકમે ખુદાસે ધનકાર કીયા, ખુદકો આતશી બન
ઉસપુતલે—ખાકકો સીજદા નહીં કરનેમે “ હાયમુન્નાર ”
હુવા.

શેઅર.

તકબ્બુર અઝાઝીલરા ખવાર કહું,
ખ—ઝીદાને—લઅનત ગીરફતાર કહું.

યાને “ તકબ્બુર ” કરનેસે (આદમ અ. કો સી-
જદા ન કયા) અઝાઝીલ જેસા સુકરરખ ફીરશતા, જો
તમામ ફીરશતુકા ઊસતાહ ઔર સખક દેનેવાલા, ફકત
આદમ અ. કો સીજદા ન કયા, ઇસ ખયાલસે કે મેં
આતશી ઔર ચે ખાકી ? અલ્લાહ તઆલાને ઊસકો
અપની હરગાહસે મરફુદ કરકે લઅનતકો સઝાવાર કીયા
અય બાઈ મુસલમાનો ! ખુદાકે વાસ્તે અપને હીલમેં સુફર
ઔર ખુદીકો જગેહ મત દો ?

કરો તુમ કેહના સખ યારો ઉસીકા,
ખુદા બીન ચહાં નહીં કોઈ કીસીકા.
હીસીસે હાલ અપના મત કંહો તુમ,
ખુદાકી યાદમેં મથાયલ હો તુમ.
તમામ શુહ.

અમર મુસલમાનીકા હાવવા કરતે હો, ઔર કુરઆન
કો કહામે ઈલાહી સમજતે હોતો ઉસકે લીખેપર અમલ
કરો ! દેખો કુરઆનમેં અલ્લાહ—અલ્લશાનહું કયા ફર
માતા હે ? યાને “ હસકે હીલમેં ” એક રત્ની બરાબર
તકબ્બુર હોગા, વો હરબીજ જન્નતમેં હાખીલ ન

હોગા. ” આર ઇસીતરેક આપ દેખતે હોકે, ઇસ કાર કાનીયાને દુન્યામે જહાં અબ હમ એક મુસાફરાના તોરપર અપની ઉમર બસર કરતે હૈ. બાબુબુદેકે ચે દુન્યા બાબે ફના હૈ, ફીરબી એક ગરાબર ગુરર કર નેસે ઇનસાન કેસી ખરાબીકે પોહંચતા હૈ ? જૌર એસે ખુદપરસ્તુ કી અંબમ હાલકી સેકડું મીસાલે લુમ દેખતે આબે હો; ઇસકે સીવા કચાફે કીસ્સે કહાંન્યાલી ઇસ મીસાલકી પડહ ચુકેહો, જૌર પડહતે ચલે હો, લુસમે કેસે ફેસે શેહનશાહ ! શાહજોર, ખુદીકા દઅવા કરનેવાલે, ખુદાઇકા દમ બરનેવાલે, કીસ તરેકસે ફનાફીલ્લા હોગયે ! કે લુસકા પતા તક ન રહા, ફકત હમારી ઇબરતકે લીએ મીસલ શેતાનકે બિનકા નામ—બદનામ બાકી રહ ગયા. ચે કીસ્સા શાહે-રૂમકાલી બિચી મીસાલપર હૈ, જો પડહનેસે જૌર દેખ નેસે મઅલુમ હોગા કે શાહને એક ગરીસી ખુદીકી, જૌર કલામે ઇલાહીપરસે ખુદાવદે કરીમકી કુદરતકે ભુલા લીયા, તો ફૌરન અપની બીલ્લતકા તમાશા નબ રસે દેખા. મગર શાહકે લીલમે ખુદીકે સાથ જૌરે ખુદાબી થા, ઇસ સળબસે બઅદ અપની તખાહી જૌર સજાકે તાયબ હોગયા, જૌર બિમરતકે શીર ખુદીકા નામ ન લીયા, બલકે હમેંશા આબજી-ઇનકસારી સે કામ લીયા; યહી મુજબ બિસકી મગફીરતકા હુવા, જૌર અંબમ બિસકા અબ્બલસે બેહતર હુવા. તુરકા તો ચે હૈ કે ઉધર શાહેરૂમકો તખાહી જૌર ખરાબીમે ખારાબરસ ગુજર ગયે, જૌર યહાં ચાને ઇસકે લશકર મેં જહાંસે વો હરનકે પીછે ગાયબ હુવા થા વહાં, વહી ઘડી જૌર સામતથી. પણ ચે કહાવત બાદશાહે રૂબકે હસ્ત હાલ હુઇ, ચાને ખુદા “ એક પલમે આલેસો કરે. ” અલ્લાહ સબ મુસલમાનુકો લીલાયત નસીબ કરે; જૌર ખુદી બચસી નાપાક બલાસે અચારે.

આમીન.

કીચ્ચએ હંઝરત બીલાલ.

દીલસે મુનો દોસ્તો ચે હાસતાં.
 લીખતા હએ સુ રાવીએ રંગી બચાં,
 ઇન્કે મોહબબતકી નીશાની હએ ચે.
 આશકે સાદીકી કહાની હએ ચે.
 એક મુઅઝઝનથા નખીકા બીલાલ.
 હીઝરસે ઉમે સહકે ઘટા બું હીલાલ.
 દીને મોહમદમેં ગીરફતાર થા,
 શેફતએ તુરરએ તકરારથા.
 નશ્થએ સર ચશ્મએ હીદારથા,
 નરગીસે બીમારકા બીમારથા,
 ખસ્તા હુવા બચદે વફાતે નખી,
 આહ કબી કરતાથા રોતા કબી.
 વહશતે દીલ લેગધ આરામે બાં.
 બાતી રહી તાકતો તાબો તવાં
 હાથ લગા બઢને ગીરેબાનતક,
 દીલસે લગી આગ જલી બનતક.
 દેખકર ઉસ દીલબરે રચનાકી કર,
 આશકે ગમગીઠાં ન આતાથા સર,
 કેહતાથા અફસોસ કીધર બઝિ-મએં,
 ઇન્કસે તો બેહતર હએ કે મરબાઈ મએં.
 હએફ મદીનેમેં રહે ચે બીલાલ.
 આંખસે દેખે ન વો હુસ્નો જમાલ,
 મગુસે બહતર હએ મેરી છંદગી.
 છનેસે અબ મુબકા હએ ચરમી-હગી.
 છત્ત નહીં પાતાહુ છનેમેં અબ.
 છએ નહીં રેહનેઠામદીનેમેં અબ.

શેફતએ કહુલે શબ કામકે,
 ગુલ જો યાદ આઈ ચલા શામકે.
 છુટ ગયા દેસ જો મહબુબકા,
 શામકા મુલક આખોમે તારીકયા.
 મુઝહે વતન તીર તર અઝ શામથી.
 કાલી બલા શામ હુઈશામકી,
 લોગ લગે પુછને તુમ કૌન હો,
 આએ હો ઇસ દેસમે કીસ કામકો.
 ક્રીસલીએ યહાં આએ હો કયા કામ હએ.
 રહતે હો ક્રીસ મુલકમે કયા નામ હએ.
 ક્રીસકે લીએ રહતે હો ઝારો નઝાર,
 ક્રીસકે લીએ રહતે હો યુ બેકાર.
 કયું તુમહે ભાયા હએ ફકીરી લીબાસ,
 ક્રીસકે લીએ રહતે હો હરદમ ઉદાસ.
 ઇસ દીલે શેદામે હએ ક્રીસકા બીરાગ,
 કૌન હએ વો ક્રીસપે લીયા હએ ચે ભેગ.
 ઝોડે હુએ કાલાસા કમલ હો કયું.
 કાનસા હએ આરીઝા બેકલ હો કયું.
 સુનકે ચે તકરીર હીયા યુ જવાબ,
 આરીઝએ ઇશક હએ ખાના ખરાબ.
 કયા કહું ફીર તુમસે કે મયે કૌનહું,
 તાઝા હએ દીલપર મેરે દાગે છતુ.
 કામ ન દેખે મેરા નાકામહું,
 નામ ન પુછે મેરા શુબનામહું.
 ઝરરએ ખુરશીદે દરખશા હું મએ,
 મોરચએ રાહ મુલેમા હું મએ.
 દેસ હમારા કલી આબાદયા,
 ચે દીલે નાશાહ કલી શાદયા.
 ફકર તો મહબુલ હએ દરબારકા,

ખાસા ચઢીયા મેરે સરકારકા.
 જોહતા કમ્મલયા વો ખુદ બાદશાહ.
 જીસકો નથી ઘેલતે દુન્યાકી ચાહ.
 કયેસા શહીનશાહયા આલી ખીસાલ,
 જીતેયે હમ દેખકે ઉસકા જમાલ.
 ઉસ્સે વહાં ખુદહકી બસ્તી બસી,
 હમકો સતાતી હજે ચહાં બેકસી.
 કાફીલા સાલાર સફર કર ગયા,
 કાફીલેકો ઝેરો ઝબર કર ગયા.
 નામ ઝબાંપર મેરે આતા નહીં.
 હીલમે મેરે શોક સમાતા નહીં.
 કેહતા બે મસજીદમે' હજે કોઈ અઝા.
 નામકે સુનતેહી નીકલતી હજે બાં.
 આશકે માતમઝહાસે જબ પતા;
 શામકે લોગોંકા અઝાંકા મીલા.
 બોલે ચે સબ ઝનગએ હમ તુમે',
 કુછ ન કહો પેહલન જએ હમ તુમે',
 નામ હજે શાયદકે તુમ્હારા ખીલાલ,
 હીજરે પચમખરસે હો આયુક્તા હાલ.
 કયું નહીં કેહતે કે સીધારે રસુલ,
 જીનકે સબખસે હો તુમ ઇતને મલુલ.
 કયું નહીં કેહતે હો કે રશકે યમન,
 યાને મહીના હજે તુમ્હારા વતન.
 કયું નહીં કેહતે હો કે' જીનેસે તુમ.
 હો કે ખકા નીકલે મહીનેસે તુમ.
 કહને લગા ખચેર બે કુછ હું સો હું,
 બોલી જગા દો તો ચહાં પડ રહું.
 બોલે વો સબ લોગ કે મીસ્લે નજર,
 આપકા આંખોમે' હમારી હજે ઘર.

રહીએ યહાં શાકસે આવામસે,
 હમકો ખબર દીણએ હર કામસે.
 બોલા કે નાકામકો હંએ કામ કયા,
 દીલ ને હો બીમાર તે આરામ કયા.
 અલગરઝ ઇસતૌરસે વો ચાર બીન,
 કરતાયા ફરયાદો કુમાં રાતદીન.
 ખાનેકી પીનેકી નથી કુછ ખબર.
 રોનેસે બસ કામચા આઠો મહેર.
 હર શબે હીજરાસે સીવા એક શબ
 દીલપે બીયાદા હુવા રંબે તઅબ.
 કેહતા અગર આહમે' હોતા અસર,
 કુછલી તો ઉસ શાહકો છોટી ખબર
 ખાકપે બીસમીલસા તડપને લગી;
 ઝોઅફસે નાગાહ ને ગશ આગયા.
 આગસી ભડકી દીલે બેતાબમે',
 દોલતે દીદાર મીલી ખવાબમે',
 હુસ્ને ખુદાદાદ દીખાયા ઉંસે,
 ચાંદસા મુખડા નજર આયા ઉંસે,
 માહ નથા મેહર શબ અફરોઝથા.
 મેહર નથા તુરથા મઅયુદકા.
 માહ કહા ચોર વો સુસ્ત કહાં,
 મેહર કહાં મેહરકી સુરબ કહાં,
 શામકો રોનકે હુંધ ઉસ તુરસે,
 હકકી તબલ્લીથી અયાં તુરસે,
 દોશપે ને કાકુલે શબ કામથી,
 દીલકે ફસાનેકે લીએ કામથી,
 લોહે બળી નીમએ સાહે લમામ,
 માહ છસે કરતા હો છુકકર સલામ.
 અબરુએ બારીક ને ખમહાસ્તી.

કલકે ઉરશાકકે તલવારથી.
 નરગીસે મખમુર વેલે અચેકશી જીસે,
 દેખકે મુરમેકી તરહ દીલ પીસે,
 મુરખી વે ઠોરેકી વે મુરબક સીયાલ.
 શેખી વે આંખોકી વે નીચી નીગાલ.
 આશકે મમનાકકે તડપા ગઈ,
 જીસકી ખુદાકોબી અહા ભાગઈ.
 રફતે બીનીથી બહેત દીલપસંદ,
 શમચકી લૌ હોતી હચે જચેસી ખુલંદ.
 દેખકે ઉસ ગોહરે દંદાકી તાબ,
 દુર અરકે શરમસે હચે ગરકે આબ.
 ખરગે શુલે તાબાસે લખ દેખકર,
 લખલે ચમન પીતાથા ખુને જીગર.
 મુચે મુહાસીન રૂખે તાબાકે ગીદ.
 શખથી મગર મેહરે દરખશાં કે ગદ.
 કામતે મૌજુસેતાકયામત ખજલ,
 પ્રીતનચે આશુબે બહાં મુનફલ.
 કદ નથા સર તા બદકમ મુરથા.
 શમચસે સાયાબી શુરેઝાં હુવા.
 દેખકે ઉસ શમચકો હો બેકરાર,
 કરતાં થા પરવાનચે બાં કો નીસાર.
 પાંપે રખકર સરે ધજો નીયાજ,
 અર્ઝ લગા કરનેકે બંદા નવાજ.
 જખસે મહીનેસે સીધારે હંમુર,
 જીનેસે બેઝારહું મે નાસમુર.
 આપ મુઝે ભુલગચે ધસકકર.
 બંદચે મીસકીકી નહી કુછ ખબર.
 રહમસે ધરશાહ હુવા અય બીલાલ,
 હોશિયે આ તેરા કીધર હચે ખયાલ.

વરલ મેરી ચર તુને મકસુદ ચા,
 મયે' તો તેરે પાસહી મૌ'બુદ ચા.
 મુબ'પે બક્ષા તુને કયા ક્રીસલીએ,
 મેશ વતન છોડ દીયા ક્રીસલીએ.
 ખાકસે ઉઠ કસ્દ મહીનેકા કર,
 ઉમરે દો રોઝા યે વહી' હો બસર.
 ફીર તો બે ઉસ બસે સવારી ચલી,
 આશકે શોહકો હુધ બેકલી.
 ચોંક પડા ખૈફસે ખવાબીલા બખત.
 શહકો પાયા ન ઝસુરરહકા તખત.
 તાબા મઝા વસ્લકો ચાહ આ ગયા,
 હુબરએ તારીકમે ઘખરા ગયા.
 ફીર વહી વહેશીસે કયા યુ' ખીતાબ,
 ફીર દીલે વહેશીસે કયા યુ' ખીતાબ.
 ચહાંબી છુતુંકા નહી' બતા ખલલ,
 ચલ દીલે દીવાના મહીનેકો ચલ.
 બઝબએ દીલ ઉસકો હુવા રેહનુમા,
 શામસે ઉઠકા તો મહીનેમે' ચા,
 રોઝેએ મહબુબકી થ'ડી હવા,
 તનસે લગી યુ'ચએ દીલ વાહ વા.
 ઉન્સ બે થા ખાનએ દીલદારસે,
 મીલતાથા રોકર દરો દીવારસે.
 દીલસે કહા મુબકો હય હએ બાન ઝરર,
 બીન્તે રસુલે અરબી કે હુઝુર.
 બાપકી બુખાસ ઉસી શુલમે' હએ,
 બુઝવમે' ને હએ વહી રો કુલમે' હ.
 શતએ હરીમે નખવી હયે છુતુલ,
 આધનએ મુસ્તફવી હએ છુતુલ.
 સખ્યદે પાકકે દરપર ગયા,

સુખ કે આપટકો જે હૃદયે લગા.
 નુરેનખી લીજીએ મેરા સલામ,
 દેવદીપર હાઝીર હોયે તુમ્હારા સુલામ.
 ધરસે સદા આપકે વે હૈ કહાં,
 વેલી સીધારે સુએ બાગે છનાં.
 વેલી મહીનેસે જેખસ થી ઉઠાસ,
 વેલી રવાના હુઈ હૃદય તકે પાસ.
 જખ સુની ઉસ ગમજદને જે બખર
 બરસરે શેરીદાથા બોર સગે દર.
 નઅરા લગા કરને બે વે ખસતા તન,
 ધરસે નીકલ આવે હુસૈનો હસન.
 દેખકે હુસનનકો રોને લગા,
 રોકે લગા કેહને કે વા હસરતા.
 પેશે પીદર ફાતમ્હ ઝહેરા ગઈ.
 છોડર ઈન બચોં કે તનહા ગઈ.
 અપની યતીમીકીહુઈ ચારાગર,
 ઉનકી યતીમીયે નકી કુછ નઅર.
 શહરમે શેહરત હુઈ આવે બીલાલ,
 હીજરે પયમબરસે બહોત ખસ્તા હાલ.
 પોહંચે સુલાકાતકે સખ ખાસો આમ,
 ખદકકા ગીરદ ઉનકા હુવા ઈઝહેલામ.
 કરતાથા ઈસારાર જે પીરા—જવા.
 આજ સુના હીજીએ હમકો અઝાં,
 કહેતાથા કીસ તરહા કહું મય અઝાં.
 મેરી અઝાકા નરહા કદરદાં.
 કીસકો સુનાઉં કે પયમબર નહીં,
 દીલ નહીં કાબુમે કે દીલબર નહીં.
 નામ બે આજતા બતાતાથા મએ,
 ઉનકી તરફ હાથ ઉઠાતા થા મએ.

કયા કદે અંબે કીસકે બતાઈ બલા.
 કીસકી તરફ હાથ ઉઠાઈ બલા
 મુનકે યે હસનેનુથી બોલે કે હાં,
 હમબી હંએ મુશતાક મુનાઓ અઝાં.
 હુકમસે શાહઝાદાં કે મજબુરયા,
 બામપે મસજીદકે વે અમગી ચઢા.
 છસઘડી “અલ્લાહો અકબર” કહા,
 કટતા થા લેગાંકા પુરીસે ગલા
 ફીર ને કહા “અશહદોઅનલાઇલાહ”
 મુમ હુવા અલ્લાહમે માનીદ આહ.
 હોતાથા ઉસ આશકે “યાસીન” સે.
 “શીન” કા હર લફઝ અહા “સીન” સે.
 શોર હુવા આશકે યાસીન હંએ,
 સીનબી યે કાબીલે તહસીન હંએ,
 આયા ઝબાપર ને મોહરમદકા નામ,
 બસ લીયા હાથોંસે કલેજકે યામ.
 કેહતે હંએ કેહસે ગીરા બે ખખર.
 કરગયા ગીરતેહી બહાંસે સફર.
 ખાકમે તડપા બ વે અઢોહગી,
 અરશકે જીંબીશ હુધ કાંપા ઝમીં.
 ઇશકકા ગમ ચારે રમરેબાં હુવા.
 ખાતએ મહેબુબકા મેહમં હુવા.
 બાન ગધ બાનકે બેયાંકે માસ,
 પોંહયા મરીઝ અપકી મસીહાકે ખસ.
 ઝરરા હુવા મેહરે દરખોંમે મુમ,
 કતરા હુવા ચરમએ હંએવામે મુમ.
 ખ્યાસેને દરયાસે મુલાકાતકી,
 ખુબ તલાશી હુધ આફાતકી.
 આહતે હંએ છસકે મુલાતે હંએ હું,

શરખતે દીદાર ખીલાતે હએ યુ.
 હએફ કે હમ પ્રીરતે હએ શામે સહર,
 હીસંકા કાંસા લીએ હમ હરખહર,
 ઘરકે ન હીલદારકે ફરકે હુએ,
 હમ ન ઇધરકે ન ઉધરકે હુએ.
 રહમતે આલમ મુજે ખુલવાઈ બે.
 રહમ મેરે હાલપે ફરમાઈએ.
 શરખતે દીદાર ખીલા દીજીએ,
 બહરે ખુદા મેરી દરા કીજીએ.
 હી'દમે ખાતર મેરી નાશાહ હએ,
 જદહ ખખર લીજીએ ફરયાહ હએ,
 મુજકો નહી ચાહીએ ખાગે ધરમ,
 સર હો મેરા ચોર વો ખાકે કહમ.
 ખાકે હરત ખરસરે મા તાજ ખાહ,
 હર શમે ઉમરત શમે મેઅરાજ ખાહ.
 કીસ્સા કીયા મ'એને હુઆપર તમામ,
 ભેજો પયમખરપે ફરહો સલામ.

હરકીસમકી કીતાબે ખીલનેકા પતા

પીરખાદા મુહુરએહમદ ગુલામમોહંમદ

અનસારી-બુકસેલર

કે. ત્રીન દરવાજા—અહમદઆબાદ.

પહેલે ઈસકો જરૂર પડેલો

ખુદાકે ફઝલસે હમારી દુકાનને થોડીસી મુદતમે અહોત તરખી
ઓર શોહરત હાસીલ કરવી દે સખબ એ હૈ કે હમારે યહા ધોકા
દેનકા કામ નહિ હં પ્રમાનદારી ઓર હયાનત દારીસે એપાર કરને હૈ
ઓર બાઝારસે માલ અચ્છા ઉમદા ઓર અહોતહી સતતા દે ને હંય
ઓર હરકીસમઠી કીતાબોંકા અહોત યહા રટોક દરવકત હમારે પાસ
મોબુદ રેહતા હમ ઉર્દુ ગુજરાતી હિન્દી અરબી ફારસી ઓર હરકી-
સમઠી જેસે કીરસે કાહાની નાટક નાવીલ ઓર નહ નહ ગઝલે વગેરા
હર મઝહબ (વરમ) હી ઓર હરજમાનઠી કીતાબે બાઝાર બાવસં
અહોતહી સસતી ઓર બાઝારસે માલબી અચ્છા ઉમદા દીયા જાયગા
ઓર એહ હમારા દાવાહેકે હમસે અચ્છા માલ કીસી જગે નહિ મીલેગા
વાસ્તે એક વક્ત હમસે માલ મંગાકર ખાતરી કરશે આપકો યસ
કીતાબઠી ઝરૂરત હો નો સખસે પેહલે હમારી દુકાન પર ચલે આઓ
યા વી પી સે મંગાશે સીન્દ એક મરતબા હમારે યહા સે માલ ખુરી-
દને સેહી આપકો હમારી હયાનતદારી ઓર પ્રમાનદારી માલુમ હો
જાએગી હમ થોડે નંકસે ઝીયાદા બીકરા કરના ચાહને હંય હમારી દુકાન
પર કીરીકોબી ધોકેસે માલ નહિ દીયા જતા અહાર ગામકે ઓરડર
હમ હમારી જાતસે દેખ બાલકર ઓર જલદીસે માલ રવાના કરતે
હંય હમ હમારી ઝીયાદા તારીફ કરના નહિ ચાહને એક મરતબા કામ
પડનેસે આપકો ખુદ અખુદ ખાતરી હોગી.

હમારા પતા એ હૈ

પીરઝાદા સુહુરએહમદ ગુલામમોહંમદ
અનસારી બુકસેલર

કે. ત્રીન દરવાજા—અહમદઆબાદ

